

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 131. szám

2003. november

Túrmezei Erzsébet

Ma!

Holnap talán az ajkam néma.
Hogy ne maradjak
szerető szóval
senki adósa,
úgy szóljak még ma.

Holnap talán merev a lábam.
Segíts, Megváltóm,
hűséges szívvel
szüntelen veled
járni a mában.

Holnap talán karom se mozdul.
Ma szent örömmel
úgy tegye dolgát,
mint a Te szolgád
itt s a síron túl.

Holnap tán a szívem is hallgat.
De ma hirdesse
minden verése:
Áldom, Megváltóm,
mentő hatalmad.

A tegnapot befödte véred.
Tied a holnap.
Nekem csak mám van.
Segíts hűséggel
ebben a mában szolgálni néked!

Köszönöm Neked, Uram, hogy imádkozhatok...

Hogy nemcsak szívvel, lélekkel, hanem értelemmel is fordulhatok Hozzád, és sohasem vagyok magányos, mert bármikor beszélgethetek Veled.

Beszélgethetek – mondom nagyképűen. De valóban így érzem, Uram. Érzem, hogy felelsz nekem, ha kérdezek. Érzem, hogy irányítasz, és kezded nyújtod felém a kétségben. És minél jobban érzem ezt, annál kevesebb a kétség bennem. A Miatyánkot is köszönöm Neked, Uram.

Nem parancsra mondom, Uram, mert nem parancsra akarlak szolgálni, hanem önként. És úgy akarom mondani, amint anyám tanította, hogy ne csak mormoljam, hanem nap, mint nap végiggondoljam minden szavát, és bármit hoz az élet, rábízzam magam akaratodra. Mert, ha örömben dűskálok, könnyű mondani, hogy legyen meg a Te akaratod. De, ha fojtogat a bánat, akkor lázadok. Te azonban lázadva is szeretsz engem, megbocsátasz nekem és megvilágosítod az elmém. Így újra és újra átérezhetem, hogy bajban is szent a Te akaratod. És rövidke az én tévelygésem, mert mindig visszatárlólok Hozzád. Köszönöm Neked a Miatyánkot, Uram. És köszönöm Neked, hogy saját imáim is fogalmazódnak bennem. Minden nap mások.

Ó, annyi mondanivalóm van számodra, Uram. És oly nagy gyönyörűség számomra az ima. Hisz egyedül Neked mondhatok el mindent. Te a lelkembe látsz, és nem nézel gyanakodva rám, mint az emberek. Te jobban ismerz önmagamnál, és öröme váltod bennem a kétségbeesést. Köszönöm Neked az ima gyönyörűségét, Uram.

(Kunitzer Szonja: Köszönöm c. könyvéből)

Egy megtérés története Nemeshegyi Tamás bizonyágtétele

Kedves rokonok, barátok, gyülekezeti tagok!

Bizonyára sokan kíváncsiak vagytok arra, hogy milyen módon jutottam idáig. Néhányatok talán megdöbbsent a hír hallatán, és azon gondolkodik, mi történt velem, hiszen néhány hónapja még normális voltam. Vannak olyanok, akiknek nagyon sokat köszönhetek, és fontos szerepet játszottak abban, hogy most itt lehetek. Megtérésem – sokakkal ellentétben – nem egy konkrét eseményhez, lelki élményhez köthető. Nem egy hirtelen kitörő, katartikus élmény volt. Sokkal inkább egy hosszabb folyamat, események sorozata, bukások és felemelkedések története. Benne apró, rövid ideig tartó „majdnem” megtérésekkel, aztán – mivel ÉN akartam megváltozni – elkerülhetetlenül bekövetkező bukásokkal, hullámvölgyekkel.

Nem az érzelmi változást követte az érzelmi, hanem az értelem megnyilvánulása, elfogadása kezdte szülni az érzelmi változásokat, amelyek a mai napig is tartanak, és talán sohasem fejeződnek be.

Bár tudtam, és felismertem bűneimet, nem nagyon foglalkoztam velük. Úgy véltem, a gyülekezetek tagjai közt nálam sokkal rosszabbak is vannak. Ugyanúgy elkövetik a bűneiket, csak még képmutató módon hívőnek is mondják magukat. Nem akartam olyan lenni, mint ők. Látam a lelkes, boldog megtérőket, akik a gyülekezet vélt, vagy valós rugalmatlansága és egyes tagok „langyos” állapota miatt lelkileg megtörve fordultak el a közösségtől. Nem akartam ilyen sem lenni. Különben is még fiatal vagyok, ráérek a megtéréssel. Elöttem áll még a nagybetűs ÉLET. Kielelem magam, aztán, ha majd megállapodtam, visszatérhetünk a dolgokhoz. Elgondoltam, hogy mik azok, amiket ki szeretnék próbálni. Úgy véltem, ha sikerül, boldog leszek. Nem voltak extrém dolgok.

Az utca embere számára talán természetesenek tűnnek, és ezek nélkül „nem élet az élet”. Egy kis paráznság, egy kis alkohol, egy kis hazugság... De Isten kitartóan kopogtatott a szívemen. Mivel a gyülekezettel, hívő barátaim-

mal, családtagjaimmal nem szakadt meg a kapcsolatom, két irányba is meg kellett felelnem. Óriási hullámszakasz következett be. Aki mondjuk kedden megismert, az teljesen másnak láthatott, mint akivel szerdán találkoztam. Az egyik erőszakosnak, nagyképűnek, paráznának ismert, aki mindenre kapható, mint bármelyik világi ember. A másik segítőkész, szelíd, szinte a bemelegítő medence szélén álló, keresztény fiataalt látott, aki csak a megfelelő alkalomra vár. Ez így ment sokáig, de az utolsó év volt a legrosszabb. A szélsőségek embere voltam. Úgy éreztem magam, mintha kettős személyiségem volna. Már én sem tudtam, mikor hazudok és mikor nem. Megviselt mind lelkileg, mind testiileg. Volt időszak, amikor gyógyszert és alkoholt kellett bevennem, hogy aludni tudjak. Az öngyilkosságtól a pokol riasztott csak el és az, hogy a családom milyen dolgoknak lenne kitéve. Pókerarcot öltöttem fel, hogy mindenki azt higgye, minden rendben van. A hivatásom is megviselt. Túl sűrűn láttam és éreztem a halált. Minden test egy kérdőjel, minden életveszélyes esemény egy kérdés volt: Te vajon mikor következél? És mi lesz a lelkeddel? Az értelmetlen halál – gyermekeké, felnőtteké – csak egy dolgot bizonyított: Nem lehet így vége, valami kell, hogy legyen utána.

Hallottam egy ígérvet is, ami nagyon szíven ütött: „Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy hideg, sem forró. Bárcsak hideg lennél, vagy forró! Így, mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.” (Jel. 3:15-16.)

Nagyon belém talált! Kiköplek... Ráébredtem, nem a tagok életére kell figyelnem, hanem Jézusra és arra, hogy az én életem rendben legyen. Örülöm kell minden napnak, és biztosítani kell lelkem helyét a túlvilágon. A langyos embereket nem támadni kell, hanem hevíteni. A langyos víz csak poshadást, fertőzést okoz, a forró viszont csontig hatol, mozgásra készít és tisztít. Szeretnék fűtőelemé lenni én is a közösségnek. „Egy tűzoltó nem tűzoltó” – tartja nálunk a legfontosabb mondás. Egy hívő nem hívő. Valahova tartozni kell! Feladatunk a test védelméről kívül a lélek megmentése is kell, hogy legyen!

**Bp. – Ócsa, 2003.09.13.
Nemeshegyi Tamás**

Hazament, akit „az Úr félretett magának”

1915. május 19-én született Nagyváradon Balk Margit. Sokaknak, akik nem ismerték, ez a név nem mond semmit. Vannak, akik ismerik Magyarországon, Romániában, Svájcban, Amerikában, tudják ki volt ő. Édesapja komoly hívő, román nemzetiségű, édesanyja áldott életű, magyar anya volt. 4 fiú mellett ő volt a kislány. Élénk, elmés, vidám természetű egyéniség volt. 12 éves korában bűneit megbánva kérte felvételt a gyülekezetbe. A feltett kérdésekre bátran válaszolva felvételt nyert és nagyon örült, hogy bemerítkezhetett. Bukarestben végezte a szemináriumot. 1947-ben hivatalosan megbízott misszionáriusként járta az országot. Sok helyen megfordult, szolgált, betegeket bátorított, eseteket vigasztalt. Bizonyoságot tett, ahol csak lehetett, szerény alázattal.

Margitka mesélte, hogy egy vidéki néninél volt látogatóban. A néni kérdezte, mit főzön? Margitka azt mondta – ő hát jó lesz egy kis köménymagos leves. A néni bejárta a falut, de köménymagot nem kapott sehol. Vidáman nevetett rajta.

Hívó élete áldásos, boldog volt. Hirdette az igét alkalmas – alkalmatlan helyen és időben (többször elvitték, letartóztatták hitéért és bátorságáért). Állásából elbocsátották, nehéz fizikai munkát vállalt. A román rendőrség (szekuritáté) állandóan zaklatta.

„Üldöztetéseket szenvedtem – de mindenkiből megszabadított engem az Úr.” Tim.3:11. Részt vett a korábbi erdélyi lelki ébredés indulásában és szolgálatokban.

Sok-sok élmény tarkította életét. Hálás vagyok, hogy még ez év szeptemberében el tudott jönni hozzám is, és együtt voltunk 3 napig. Örült annak a csöndes három napnak. 28-án látogatott el a pesterzsébeti imaházba, ahol Almási testvér is köszöntötte. Október 12-én még bizonyoságot tett a nagyváradi baptista gyülekezetben, s elmondta, hogy imaházunkban is járt. A következő vasárnap reggel már az Úrnál volt, ugyanis az volt a vágya, hogy vasárnap haljon meg, mert az nagyon szép nap. Az Úr meghallgatta kérését. Ő már aznap ott fent énekel.

Igaz testvér volt. **Megemlékezésül:**

Selmeczi Zoltánné Vadász Aranka

Végtelen a kegyelem

Véges időm, véges utam,
de végtelen a Kegyelem.

Tehetségem véges, Uram,
de végtelen a Kegyelem.

Mind véges, mi tőlem való,
tudásom és szeretetem,

mind, ami szép, mind, ami jó,
de végtelen a Kegyelem.

Füle Lajos

Tűzvész Kelownában, B.C. Canada

2003. augusztus 16-án, szombat hajnali 4 órakor egyetlen felhő vonult át Kelowna égén. Jó reménységgel töltött el minket, mert több mint két hónap óta nem kapott esőt a város, a hőség pedig 35 °C körül volt. De csak egy nagy villámlás világította meg a sötét eget, amely felgyújtott egy fát a hegytetőn. Ezzel indult el a később nagy félelmet és kárt előidéző tűz.

Kezdetben senki sem gondolt arra, hogy egy héttel később szinte teljesen körbe veszi a tűz a völgyben lévő várost. Olyannyira, hogy 36 ezer ember kénytelen volt elmenekülni otthonából. Az egyre növekvő veszedelem leküzdésére a környékről 450 tűzoltó és 600 katona érkezett. A tűz oltásába bekapcsolódott 18 helikopter, 8 repülőgép, valamint 50 tűzoltó autó. Négy napon keresztül nem láttuk a kék eget, mert a hatalmas füstfelhő eltakarta előlünk. A légkör kitisztulása után pedig az erősödő szél szította fel a tüzet.

Egy tűzoltó – 26 éve áll e szolgálatban – úgy nyilatkozott, hogy még életében nem látott ilyen veszedelmes, gyors tüzet. Mintha gyújtózsínór vitte volna a tüzet a száraz avaron. Ezen az éjszakán (aug. 22.) 203 ház égett porig. Összesen 20 ezer hektár terület lett a tűz martaléka.

Augusztus 23-án, szombaton nem lehetett ráismerni Kelowna útjaira, mert nemcsak a füst lepte el a várost, hanem a hamu is, valamint a fák üszkös kérge, amit a szél lehordott a hegyről. Felkészítették bennünket a továbbiakban

várható veszélyekre, valamint az evakuálásra. De hova? – merült fel a kérdés. A város legnagyobb temploma, a Trinity Baptist Church már zsúfolt volt a menekültekkel. A kétezer embernek éjszakai szállást és teljes ellátást adtak. A város sportszarnokai is fogadták a menekülteket, elszállásolást biztosítva.

A város templomai, imaházai éjjel-nappal nyitva voltak azoknak, akik lelki békeséget kerestek, vagy pedig a veszély megállításaért, esőért könyörögtek Istenhez.

Az imádkozásba a mi gyülekezetünk is bekapcsolódott. Jölestek az együttérző, segítséget ajánló telefonok, amelyek Canada és az USA különböző városaiból érkeztek barátainktól, testvéreinktől.

Már két hete küzdött a lángokkal a nagyszámú tűzoltóság, katonaság, szinte eredménytelenül. Látszott, hogy igazi segítség egy eső lehetne. Rendkívül nagy erőfeszítéseket tettek tűzoltók, katonák, rendőrök, önkéntes munkások, hogy mentsek a menthető. A város tele volt köszönő, elismerő plakátokkal, melyek a segítőknek szóltak. Volt három tűzoltó, akik elveszítették otthonukat a lángokban, ennek ellenére nem hagyták abba mentő munkájukat, hanem tovább fáradoztak. Mi is csak annyit tudtunk mondani: Köszönet!

Kelowna népének nagy tanítás, hogy az emberek lássák meg, melyek azok a dolgok, amelyek értékesek, és melyek azok, amelyek elmúlnak, méghozzá rövid idő alatt.

„Mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2.Kor. 4:18.)

A jövő fogja eldönteni, hogy mennyire tud az ember változtatni gondolkodásán és lelki beállítottságán.

E nagy tragédia bizonyosság volt arra nézve, hogy sokakban van könyörülő szív. Sokan nyitották meg házukat, erszényüket, hogy segítséget nyújtsanak.

Figyelmeztetés volt arra nézve is, hogy „keressétek először Isten országát”, amíg nem késő! Voltak, akik a tűz kitorése után akarták biztosítani házukat, berendezéseiket. De már késő volt, nem fogadták el a kérést.

Biztosítsuk Jézus Krisztusban örök életünket, üdvösségünket! Ma még nem késő! Kelownaiak és máshol élő testvérek, tegyük meg időben! A tűz pedig megpróbáltatás végett támadt, de legyen hála Istennek, aki megtartott, megóvott minket. (1.Pét. 4:12.)

Dr. Viczián János

Füle Lajos

Levél Istenemhez

Tollam kezembe veszem,
És leirom, hogy szeretlek, Uram.
Szeretlek, mert Te előbb szeretted engem.
Csekély szeretetem fogadd el tőlem.

Jó vagy hozzám, Uram, jobb már nem is lehetsz.

Nagy értéket leltem drága kegyelmedben.
Érték nekem minden, amit Te adsz nekem
Szívednek igaz szeretetéből.

Leírni nem tudom, hiába is akarom,
Hogy Te milyen jó vagy hozzám, Jézusom.
Szeretsz, vezetsz, ápolasz, gondozol...
Mit adjak Néked Jézusom?

A szívemet adom, mely Reád vár.

Te tartsd azt rendbe,
Hogy oda Rajtad kívül
Ne férközzön semmi!

Zsótér Ferencné

Hányat alszunk?

Mint az álom, elsuhan időnk, múltra válik...
Hányszor alszunk még, Uram,
a találkozásig?

Eléd mennünk nincs mivel
az örök hazába.
Félünk is, ha mennyi kell,
vagyunk is utána.

Akkor is jöjj majd elének,
mikor át kell lépnünk
a küszöböt, és az ég
vár, mint menedékünk!

Ne okozzon bajt, se bűt másoknak a végünk,
s rövid legyen az az út,
melyen hazaérünk.

Pénz és MEKDSZ

Ennek a cikknek elsősorban az a célja, hogy a MEKDSZ-nek szerezzon támogatókat. Nem szoktunk ilyet mondani, pláne írni, de most kampányolunk. Hogy miért és hogyan, arról olvashatnak alább.

A MEKDSZ (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség) egy nagyon gazdag szervezet. Nem viccelek. Kevés keresztény szervezet van Magyarországon, amelyik alapvetően magyar forrásokból tartja fenn magát. A MEKDSZ ilyen. Van egy szép irodánk, vannak számítógépeink és van öt munkatársunk. És persze van rengetek diák. De minden relatív. Tulajdonképpen talán mégiscsak szegények vagyunk. A számítógépeink lestrapáltak, elkélne még néhány egyéb technikai eszköz is, jó lenne több munkatárs a sok diákkörhöz, szeretnénk több támogatást adni a programokhoz stb. A MEKDSZ egyre nő, egyre több a diák, a senior, egyre nagyobbak a táborok, de mintha a támogatottságunk nem nőne ezzel arányosan.

Felmerült bennünk a gyanú, hogy talán azért nem nő a támogatóink száma olyan sebesen, mint a tagjainké és szimpatizánsainké, mert nem beszélünk erről a témáról. Mivel nem akarunk állandóan erről beszélni, ezért kineveztük a 2003. augusztus-december időszakot kampányidőszaknak. Ebben az öt hónapban intenzíven hirdetjük, hogy lehet jelentkezni a MEKDSZ új rendszeres-adakozógyűjtő programjához, a DEÁK PROGRAM-hoz. Nem adományt gyűjtünk tehát, hanem rendszeres-adakozókat. Olyan embereket, akik egy évre vállalják, hogy havonta egy általuk meghatározott összeggel (ami lehet akár 100 Ft is) támogatják a MEKDSZ-t. Természetesen reméljük, hogy a Deák Program hatására bevételeink is növekednek, de nem kevésbé szeretnénk, ha a mögöttünk álló, értünk imádkozó és anyagilag is támogató emberek száma is növekedne. A támogatást természetesen nem várjuk el. A Biblia arra buzdít, hogy támogassunk, de arra nem, hogy feltétlenül a MEKDSZ-t. Azonban, ha valaki úgy dönt, hogy támogat minket, azt megköszönjük. Ezirányú szándékát mindenki jelezheti úgy, hogy kitöltve elküldi az iroda címére a jelentkezési lapot. A jelentkezőknek postafordultával visszaigazoljuk, hogy regisztráltak őket a Deák Programra.

Schwáb Zoltán

(Jelentkezési lap beszerezhető Máté Dánieltől.)

Falumisszió

Ildivel visszamentünk Anetthez. Náluk etünk az első nap, és akkor még sokkolóan hatott ránk a 100 db fánk, mint második fogás. Már várt ránk, ráadásul épp kerítést festett, így jó ürgy voltunk, hogy abbahagyja. Bementünk a szobájába, ő közben hozta a rácsálnivalót. Fotelba becsüccs, láb felrak, pocak vakargat, pogácsa majszol. Ildi kezdte a kérdőívezést (ezzel az ürüggyel – mármint kérdőívet kitöltetni – mentünk a fiatalokhoz), én közben igyekeztem megértően nézni, és bölcsen bólogatni. Persze azután nem bírtam ki, hogy ne szóljak bele. Párkapcsolat, szerelem, szenvedés – ki kell fejtenem a véleményemet. Innen persze Isten már csak egy lépés. Anett meglepően nyitott, sőt gondolkozik. Hisz Istenben (ha jól emlékszem, görög katolikus), de nem mer Bibliát olvasni, fél, hogy nem értené.

Szóval nagyon szenved, romokban az élete. Hát erre nehéz érdemben bármit is mondani. Igyekszünk azért megnyugtatni, hogy ez már mással is előfordult...

És valahogy előkerül az evangélium. Teljesen természetesen, szinte magától, a beszélgetés menetéből következően. Csodálkozik, és örül neki. Jó vele beszélgetni, mert vannak kérdései. Azt mondja, hogy ezt így még sose hallotta. Lehet, hogy elkezd olvasni a Bibliát.

Nehéz minősíteni egy beszélgetést, de szerintem Ildivel mindketten úgy éreztük, valami történt. Valami, amit el akarunk mesélni, de igazából nem lehet. Láttuk egy ember lelkét, egy ember lépéseit Isten felé. Láttuk egy ember rácsodálkozását Isten nagyságára, olyan módon, ahogyan mi (vagy legalábbis én) már elég régen nem tettük meg.

Azért nem szeretem a falumissziót, mert egy hét jelenlét után nem lesz elsőprő ébredési hullám. A helyi lelkésznek nem kell sürgősen hangosítást beszereznie, hogy a vasárnapi istentiszteletet a templomkertben várakozó tömeg is hallhassa. A helyi kocsmák közül egynek sem esik vissza a forgalma...

Jövőre mégis megyek. Miért?

Az izgalmakért. – A *beetető* kérdéseikért: „Mi a kedvenc időtöltésed?” – A sokkoló kérdéseikért: „Mi a célja az életednek?” – Az *úgy is csak egy választ adhatsz* kérdéseikért: „Ha személyesen megismerhetné Isten, érdekelné-e?” – A beete-

tő válaszokért: „Persze, elmegyek?” – A sokkoló válaszokért: „a heroinon kívül már mindent...” – Azért a bizonyos egy lehetséges válaszért: „Igen, érdekelne!” – Az utcazenélésért, azért a három fiatalért, aki hallgatta és azért a kettőért, aki velünk zenélt. Az esti beszélgetésekért. – a közgazós szervezettségért. – A bölcsész spontaneitásért. – A bibliatanulmányozásokért. – A párok beosztásáért. – A megdőbbentő életszituációkért. – A lángosért és a Balatonért. – és még számtalan élményért...

De leginkább egy ember miatt. Szabolcs egy 13 éves srác. Az édesanyja elhagyta őt és ikertestvérét. Édesapjuk mindent megad. Anyagilag többet, mint kellene. A gyámhatóság havonta látogatja őket, mert Szabolcs már 11 éves korában a haverokkal bankautomatát tört fel. Még egy kihágás és 22 éves koráig börtönfogságra ítélik. Vele véletlen találkoztunk. „Spontán” kérdőívezés volt. Meg sem próbálom leírni, hogy mit jelentettünk a számára, mert én sem tudom. Az biztos, hogy akkor és ott sokat. Eltervezte, hogy velünk jön Pestre. Érzett bennünk valamit, amit mi a hétköznapiakban nem érzünk magunkban. Hálás volt nekem, mert az láttattam meg vele saját magában, aminek létezéséről nem tudott. Hálás vagyok neki, mert olyat láttatott meg saját magamban, amit elveszetteknek hittem. Isten „spontán” megáldott egy beszélgetést Köröshegyen. Szabolccsal e-mailezek. Manapság nem ír. Miért? Isten miért szólította meg őt? Valamiért...

A többiek is jönnek jövőre falumisszióba. Azt, hogy, ki miatt, azt mindenki maga tudja. Azt, hogy pontosan kiért és miért megyek, nem tudom, de hiszem, hogy valamiért és valakiért.

Járay Márton, Somogyi Balázs
(MEKDSZ – Hírlevél)

Sötétben minden út hosszú.

Kínai közmondás.

Az élet sötét óráiban kell kibetűznünk Isten szerelmes leveleit.

A tanulás: fény. – A tudatlanság: sötétség.

A szenvedés: a hűség árnyéka.

Minden megpróbáltatás megszépíti az embert.

Kierkegaard

Imádság

Istenem!

Nem kérek tőled sem egészséget, sem betegséget, sem életet, sem halált, hanem arra kérek, hogy Te rendelkezz egészséggem, betegséggem, életem és halálom felől, hogy mindezekben neked adjak tisztességet, és az így válhasson javamra. Te Úr vagy mindenek felett.

Azt tedd, amit Te akarsz tenni. Adhatsz és vehetsz. De azt az egyet kérem tőled, hogy soha ne akarjak mást, mint Te; hogy teljes alárendeltségben alázatosan és szent bizalommal fogadjam el örök gondviselésed parancsait, és hogy eképpen imádjalak mindazért, ami tőled való. Amen.

Blaise Pascal (1623-1662)
matematikus, fizikus, filozófus

Elvek

Nobelről olvastam, hogy megbízható munkatársat keresett. Egy szegény, anyagi nehézségekkel küzdő mérnök jelentkezett nála. Nobel, mielőtt felvette volna, meghívta őt ebédre. Ebéd alatt Nobel vitába kezdett, és erősen támadta Isten és a vallást. A vendég eleinte sápadtan hallgatta, majd nem bírva tovább kitört és erőlyesen cáfolta a házigazda elveit. Mikor már a vita igen élissé vált, Nobel elnevette magát és így szólt vendégéhez: „Ön alkalmazást óhajt tőlem, de ahelyett, hogy kímélne engem, szembezáll velem. Ön határozottan tetszik nekem, mert saját érdekét feláldozza, csak hogy érvényt szerezzen igazságának. Önt ezennel szolgálatomba veszem!”

Soha ne félj megvallani elveidet, még akkor sem, ha átmenetileg szenvedsz is miattuk, mert ez a szenvedés felemelő, bizalmat és tiszteletet parancsol!

(-olló-)

Dicsőség: a holtak napfénye.

Balzac

Tanulj meg tettekben beszélni és hallgatással világitani.*Fritz*

Binde

Rossz hangulat ellen

Öreg tanítónő mondogatta: Rossz hangulat ellen a legjobb orvosság az, ha mások bajai után érdeklődünk, és segíteni igyekszünk rajtuk.

Egy időben mély levertség uralkodott rajtam, mondotta, amikor egyik barátnőm üzenetét vettem kézhez. Tudatta velem, hogy súlyos állapotban kórházba vitték és kérte, legyek segítségére. Erre összeszedtem magamat, elmentem hozzá, tettem-vettem az ágya körül, megvigasztaltam, megbízásait a városban elvégeztem, és amikor este hazamentem, nemcsak elfelejtettem a saját bajomat, de még a jó érzésem is megvolt, hogy máson segítettem. – Ezt te is megpróbálhatod, ha levertség vesz erőt rajtad!

(-olló-)

Csak egy kevés ezüst!

Mojse egyszer elment a rabbihoz és megkérdezte:

Rabbi, mondd, hogy van az a gazdagsággal? A gazdagok miért olyan keményszívűek, hidegek és ridegek?

- Menj csak az ablakhoz – mondta a rabbi. – Nézz ki az ablakon, mit látsz ott?

Hát – válaszolt Mojse -, mit kellene látnom? Látom az utcát, az embereket, a házakat, meg a templomot.

A bölcs rabbi ezután egy tükör elé állította őt azzal, hogy nézzen bele s mondja meg, most mit lát.

Saját magamat – szolt Mojse -, rabbi, csak magamat látom.

Nos, ha egy közönséges üvegen át nézel, látod az embereket, a világot. De a tükörben csak magadat látod. Pedig az üveg mindkét esetben ugyanaz. De amint egy kevés ezüst kerül rá, már csak magadat látod. Így van ez a gazdagsággal és a gazdagokkal is!

Zsidó bölcsesség

Boldog, aki a legsötétebb éjjelben a hajnalhasadást látja.

Svéd közmondás

A pislogó mécsre ki gondol, ha a Napból árad a fény...

Hafiz

Gyülekezeti események röviden

Szeptember 28.: Bemutatkozott Flock Gábor Barnabás 3.éves teológiai akadémiai hallgató és felesége, Edit, aki a szociális munkás szakon 4. éves.

A 2003/2004-es tanévben gyülekezetünk tagjai, közöttünk szolgálnak.

Október 5.: Hálaadó nap. Délelőtt a legnagyobb ajándékért, Jézus Krisztusért adtunk hálaát, és Róla emlékeztünk meg az úrvacsorán. Délután az igehirdetés a 8. Zsoltár alapján fizikai életünk néhány területére mutatott rá, kiemelve a hála okokat: pl. kaptunk Földet, hazát, lakóhelyet, gyermekeket. Ifj. Horváth László tv. és az énekkar vezetői által jól előkészített szolgálatok: karénekek, szavalatok, Lovász Gyula és ifj. Varsóci Károly tv-ek bizonyágtételei Isten ránk árasztott áldásairól, és az ebből fakadó hálaáról szóltak. Hálás, szolgáló étellel köszönjük meg Urunk szeretetét.

Október 12.: Gyülekezetünkben 60 fő körüli szolgálócsoporthoz Miskolcra látogatott, ahol hálaadónapon vett részt. Almási testvér igehirdetése in és a szolgálócsoporthoz felül a vendégfogadó testvérek gondoskodó szeretete is hálaára buzdította a szolgálócsoporthoz.

Itthon a teológus testvér hirdette az igét.

Október 19.: A helyreállítás és megújulás szükségességéről és lehetőségéről szolt hozzánk egész nap Urunk. Az igehirdetések (Zsolt. 80:1-6., ill. Mt. 11:28-30.),és Nagy László tv. által az És. 40:28-31. alapigére épülő délutáni szolgálócsoporthoz hangsúlyossá tették az üzenetet.

Október 25.: Szombaton egész napos Országos Hálaadónapot szervezett egyházunk vezetősége a Népligetben található FTC kézilabda-csarnokban. Gyülekezetünkben többen részt vettek a rendezvényen, mint hallgatók és szolgálók. Énekeseink egy része a központi énekkarban, a Vox Nova férfikarban és az esti ünnepi istentisztelet összehívott énekkarban szolgált.

Október 26.: Almási tv. egy szolgálócsoporthoz Bükkzsércen vett részt hálaadónapon, a fiatalok pedig a teológus testvérral Lucfalván szolgáltak. Itthon Dr. Szebeni Olivér testvér közvetítette a nekünk szánt üzenetet. A szolgálócsoporthoz középonti

témája a reformáció volt.

Október 27-november 1.: Ökumenikus imahét a reformáció jegyében.

Derűs percek

Hogy hívják...

az indián detektívet?
Puha Toll

instant baglyot?
Neskuvik

Röntgen úr feleségét?
Röntgenné Ultra Ibolva

a vegetáriánus ragadozó madarat?
Legelészölyh

a nagyothalló macit?
MACI!!!!!!!!!!!!

a népi fertőtlenítőszeret?
Folklor

a háromdimenziós szekeret?
Térfogat

a repülő tevét?
Dromadár

az álarcos rókokölyköt?
Zorróka

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>

F a k a n á l

Juhtúrós csirke

Hozzávalók: 2 db nagyobb csirkemell, 4 fej vöröshagyma, 25 dkg friss juhtúró, 1 dl olaj, ízlés szerint: só, őrölt bors.

Elkészítés: A vöröshagymát apróra vágjuk, serpenyőben, kevés olajon barnára pirítjuk. Hozzáadjuk a csíkokra vágott csirkemellet, a sőt és a borsot, és majdnem készre sütjük. A juhtúróban alaposan átforgatjuk, majd még néhány percig sütjük. Hasábburgonyával tálaljuk.

1 dl tejszínből és csontléből (ízlés szerint baconszalonnával, dióval, 1-2 gerezd fokhagymával és kaporral ízesítve) mártást is készíthetünk hozzá. Félzsáraz fehérborral és magos kenyérral tálaljuk.

Csirketorta

Hozzávalók: 80 dkg csirkemell filé, ízlés szerint: só, őrölt fehérbors, 10 dkg liszt, 4 db tojás, 15-15 dkg reszelt trappista és füstölt sajt, 20 dkg szeletelt baconszalonna, 15 dkg szeletelt sonka, 2 dl tejföl.

Elkészítés: A csirkemellet szeletekre vágjuk, megklopfoljuk, sózzuk, borsozzuk, majd lisztbe, felvert tojásba és a reszelt sajtok keverékébe forgatjuk. Egy kerek tortaformát szalonnával kibélelünk, a bundázott csirkemelleket a sonkával felváltva belerétegezzük. Tejföllel meglocsoljuk, sütőben közepes lángon 1 órán át sütjük. Friss salátákkal, savanyúsággal kínáljuk.

Állandó alkalmaink

Csütörtök: 18,30 Bibliaóra
Vasárnap: 9,00 Imóra
10,00 Istentisztelet
17,00 Istentisztelet

Imaház cím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok